

NAGY SÁNDOR: ÖNARCKÉP

Készítésének ideje: 1907-1910 között

Anyaga: tempera, alávásznazott fatáblahordozón

Mérete: átvételkor: 41,5x55,5 cm; restaurálás után: 42,3x55,5 cm

Tulajdonosa: Nagy Sándor ház, Gödöllő

Őrzési helye: Gödöllői Városi Múzeum

Leltári száma: M.820

Restaurálta: Erdei Gábor

Témavezető: Menráth Péter

Konzulens: Forrai Kornélia

Restaurálás ideje: 2012-2013

Nagy Sándor a gödöllői házában műtermében festette meg saját portréját. A kép eredeti festésének megközelítőleg 80%-a maradt meg. A nagymértékű károsodást részben a rossz tárolási körülmények, részben festéstechnikai problémák idézhették elő. Az alapozó- és festékrétegek elváltak egymástól, elmozdultak eredeti helyükről, sok esetben feltorlódtak, a fatáblahordozó elhasadt. Mivel a festmény rétegeinek bitonságos tapadása a zsugorodott fatáblán hosszú távon más módon nem volt megoldható, indokolt volt a hordozóról való leválasztás. Az alávásznazás és a tönkrement alsó alapozóréteg lebontása után ezek pótlása, valamint a fatábla réteges szerkezetének kialakítása kevésbé klímaérzékeny anyagokkal történt. A festmény felszínének síkba hozása szakaszos préseléssel, illetve vákuumnyomás alatt jó eredménnyel járt. A kép hordozóra való visszazagasztását a festett felület hiányainak tömítése követte, melybe a az eredeti rétegek repedéshálóját imitáltuk. Az esztétikai kiegészítés után a festményt klímadozba helyeztük.

Átvételi állapot, normál felvétel

Részletfelvétel sűrű fényben az elmozdult rétegekről

Felületi védőréteg

A leválasztott festmény hátoldala

A fatábla a kép leválasztása után

Nagy Sándor gödöllői műterme

Részlet a kész állapotról

A festmény restaurálás után az új díszkeretben